

สรุป

แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นนั้น ควรจะเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อสร้างเอกลักษณ์และความภาคภูมิใจให้กับคนในท้องถิ่นของตน ซึ่งต้องเป็นการจัดการศึกษาที่ไม่หยุดนิ่ง ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาต่อยอดไปได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังหลักการของการจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการจัดการศึกษาท้องถิ่นนั้นต้องมีความหลากหลาย เนื่องจากบริบทของแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไป เพื่อให้การศึกษานั้นเป็นการศึกษาเพื่อชุมชนอย่างแท้จริง สำหรับกิจกรรมการศึกษาต่างๆ ของท้องถิ่นนั้นจะต้องไม่มุ่งพัฒนาทางด้าน IQ ของผู้เรียนเพียงอย่างเดียว แต่ควรมุ่งพัฒนาอย่างสมดุลทั้ง IQ และ EQ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เพื่อให้ได้คนที่มีความดีทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม คนที่มีทักษะทางสังคม คนที่มุ่งมั่นทำงานเผชิญปัญหาอุปสรรคอย่างไม่ท้อถอย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้การสนับสนุน การพัฒนา IQ EQ AQ MQ SQ และ PQ ให้ได้อย่างสม่ำเสมอ หรือส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาตนเองให้ถึงพร้อมทั้ง 6Q เพื่อดำรงตนให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน

การจัดการศึกษาของท้องถิ่นจะต้องเป็นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และคำนึงถึงเรื่องการให้โอกาสทางการศึกษาเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนซึ่งจัดตั้งเป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และการศึกษาของเด็กพิเศษที่มีทั้งเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่จะต้องส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนที่จะต้องได้รับการบำบัด แก้ไขให้สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ แนวทางการจัดการศึกษาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพนั้นจะต้องประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ท้องถิ่น รวมทั้งประชาชนด้วย เพื่อให้กิจกรรมทางการศึกษาเป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมความรัก ความสามัคคี ไม่มีการแบ่งแยกกัน สิ่งสำคัญประการหนึ่งก็คือการจัดการศึกษาเชิงระบบที่มุ่งพัฒนาเด็กตั้งแต่ในครรภ์มารดา โดยการบูรณาการปัจจัยต่างๆ ของท้องถิ่น เช่น กองการแพทย์เพื่อให้การดูแลในเรื่องสุขภาพของเด็กและมารดา เพื่อให้เด็กที่เกิดมามีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กต่อไป ทั้งหมดนี้จะทำให้การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้

คำศัพท์น่ารู้

การเรียนรู้ตลอดชีวิต (LifeLong Learning) หมายถึง การรับรู้ความรู้อะไรก็ตาม และเจตคติ ตั้งแต่เกิดจนตายจากบุคคลหรือสถาบันใดๆ โดยสามารถจะเรียนรู้ด้วยวิธีเรียนต่างๆ อย่างมีระบบหรือไม่ มีระบบ โดยตั้งใจหรือโดยบังเอิญก็ได้ ทั้งนี้สามารถทำให้บุคคลนั้นเกิดการพัฒนาตนเอง

การศึกษาตลอดชีวิต (Life-long Education) หมายถึง การจัดการกระบวนการทางการศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาจเป็นการจัดการศึกษาในรูปแบบของการศึกษาในระบบโรงเรียน (Formal Education) การศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non - Formal Education) และการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self - directed Learning) มุ่งพัฒนาบุคคลให้สามารถพัฒนาตนเอง และปรับตนเองให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของโลก

การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นในการดำรงชีวิต และการมีชีวิตที่ดีจากสภาพปัจจุบันเพื่อความเจริญในอนาคต

หลักสูตรระดับท้องถิ่น หมายถึง มวลประสบการณ์ที่สถานที่ศึกษาหรือหน่วยงานและบุคคลในท้องถิ่นให้แก่ผู้เรียน ตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

Adversity Quotient (AQ) หมายถึง ความฉลาดในการเผชิญปัญหาหรือความสามารถที่จะเผชิญกับความยากลำบาก เป็นพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ไม่ถอดใจอะไรง่าย ๆ

Moral Quotient (MQ) หมายถึง ความฉลาดทางคุณธรรม มีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ความกตัญญู เป็นคนดี มีระเบียบวินัย การฝึกตัวเองให้มีคุณธรรม คือ การฝึกให้มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เอาเปรียบผู้อื่น มีความเที่ยงตรง และมีธรรมาภิบาลในการทำงาน

Physical Quotient (PQ) หมายถึง ความฉลาดทางพละการมีใจมีความมั่นใจในการเคลื่อนไหว ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง นั่นคือ การมีสุขภาพพละการที่สมบูรณ์แข็งแรงการที่มีร่างกายที่แข็งแรง ก็เป็นพื้นฐานที่ดีในการทำงาน

Social Quotient (SQ) หมายถึง ทักษะทางสังคมการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากทุกคน ล้วนเป็นส่วนหนึ่งกับสังคม จึงต้องใช้ชีวิตอยู่กับผู้อื่น โดยเฉพาะกับสถานที่ทำงาน ต้องพึ่งพาอาศัย และสนับสนุนการทำงานซึ่งกันและกัน มีการทำงานเป็นทีม จึงทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : วิทยุชน, 2546
- จรัสลักษณ์ จิววิบูลย์. ความจำ : คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของครูสภา, 2546
- ประเวศ วะสี. ยุทธศาสตร์ทางปัญญาเพื่ออนาคตของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2546
- พงษ์ศักดิ์ น้อยพยัคฆ์. เสริมสร้าง I.Q E.Q ให้ลูกวัยเรียน. กรุงเทพฯ : แพลน พับลิชชิ่ง, 2546
- วิเชียร วิทยอุดม. ทฤษฎีองค์การ(Organization Theory). กรุงเทพฯ : บ.ริเชฟฟิล์ม และไซเท็กซ์จำกัด, 2549.
- อุดม เขยทิววงศ์. หลักสูตรท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2545.
- <http://www.childthai.org/cic/ca455.htm> <http://www.ffc.or.th/webboard/viewtopic.php?f=348>
- <http://www.thailocaladmin.go.th/index.jsp> http://www.unesco.org/education/uie/index_uie.shtml